

תת"ע 4858/01/19 - אחמד גהאן עלושי סייד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4858-01-19 מדינת ישראל נ' עלושי סייד
תיק חיצוני: 90510157382

כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי	בפני
אחמד גהאן עלושי סייד	המבקשת
	נגד
מדינת ישראל	המשיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקשת ביום 13.2.2019.

המבקשת קיבלה דו"ח מסוג ברירת משפט המייחס לה עבירה של נהיגה במהירות של 117 קמ"ש העולה על המהירות המותרת של 80 קמ"ש לפי התמרור שהוצב במקום בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

המבקשת ביקשה להסב את הדו"ח שנרשם על שם רכב החברה המעסיקה את בעלה, על שמה. לאחר שהדו"ח הוסב על שמה ביקשה המבקשת להישפט על העבירה והדין בעניינה נקבע ליום 15.5.2019.

ביום הדיון לא התייצבה המבקשת בבית המשפט, ומשכך נשפטה בהעדרה ונגזר עליה הקנס המקורי בסך 750 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקשת טענה כי לא קיבלה הזמנה לדין מעולם וכי ידעה אודות פסק הדין רק לאחר קבלתו.

טענת המשיבה היא כי מבירור עם מזכירות בית המשפט ולאחר צילום אישור המסירה, התברר כי ההזמנה לדין נשלחה לעיר סח'נין בה המבקשת לא מתגוררת ואין זו כתובתה המעודכנת. המבקשת הוסיפה כי באישור המסירה לא צוין מה עלה בגורל דבר הדואר דהיינו האם נמסר, לא נדרש, עזב, לא ידוע במען או אחר.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי ההזמנה לדין נשלחה כדין אל כתובתה המעודכנת של המבקשת במשרד הפנים ושצוינה בבקשתה להישפט, אך דבר הדואר חזר בציון הסיבה "לא נדרש". משכך, לטענת המשיבה אין למבקשת אלא להלין על עצמה.

המשיבה הוסיפה כי המבקשת לא הצביעה על נסיבות בהן לא התייצבה למועד הדין מסיבות שאינן תלויות בה והפנתה לרע"פ 3638/18.

דין והכרעה

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקשת טענה כי ההזמנה לדין נשלחה לכתובת אחרת שאינה כתובתה ומשכך לא קיבלה הזמנה לדין ולא התייצבה במועד בו נקבע.

בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974 :

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מדינת ישראל**, מיום 21.5.17, עפ"ת (חי') 67571-03-18, **אפשטיין נ' מדינת ישראל**, מיום 25.4.18, רע"פ 106/15 עו"ד קריב נ' מדינת ישראל, מיום 20.1.15 ועפ"ת 62391-02-19 **סוויטי נ' מדינת ישראל** מיום 16.5.19 (עניין סוויטי).

דהיינו אם הוכיחה המשיבה, כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

על פי אישור המסירה, שנמצא בתיק בית המשפט ושצורף לתגובת המשיבה, ההזמנה לדין נשלחה לכתובתה של המבקשת אותה ציינה בבקשתה להישפט לרחוב אטינגר 3 ירושלים, וחזרה בציון "לא נדרש".

דבר הדואר "לא נדרש" על ידי המבקשת, דהיינו מדובר במצב בו ההודעה לסור לסניף הדואר ליטול את דבר הדואר נשלחה לכתובתה של המבקשת אך היא לא ניגשה לקבלה. במצב מעין זה תיחשב המבקשת כמי שההודעה הומצאה לה כדין ועליה הנטל להוכיח כי לא קיבלה את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בה (עפ"ת (חי') 20229-12-17 **חזן נ' מדינת ישראל**, מיום 2.1.18 ורע"פ 3698/17 **יוספוב נ' מדינת ישראל**, מיום 7.5.17).

טענתה הכללית של המבקשת לפיה לא קיבלה לידיה את ההזמנה לדין אינה עומדת בנטל ההוכחה הדרוש להוכיח כי לא קיבלה את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בה במיוחד לנוכח העובדה שההזמנה נשלחה לכתובת אותה היא עצמה מסרה בבקשתה להישפט. סתירתה של חזקה המסירה טעונה ראייה ותימוכין ולא תיעשה על-ידי העלאת טענה בעלמא כי המבקשת לא קיבלה את דבר הדואר לידיו (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.2018)).

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקשת כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותה.

חשש לעיוות דין

המבקשת לא העלתה כל טענה באשר לעיוות דין שעלול להיגרם לה.

חרף בקשת המשיבה להשית על המבקשת כפל קנס הושת עליה הקנס המקורי בלבד. בנסיבות אלה אני סבורה כי מדובר בענישה מידתית וסבירה.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ג סיוון תשע"ט, 16 יוני 2019, בהעדר הצדדים.